

Resumé

Hlavním cílem této práce je celkové obsáhnutí institutu závěti. V pěti kapitolách je komplexně popsána celá široká problematika tohoto velmi starého a důležitého právního nástroje, který je dán zůstaviteli, aby určil, komu má připadnout jeho majetek po jeho smrti. Důraz je přitom kladen na současné přelomové období, kdy došlo k zásadní změně, přijetí nového občanského zákoníku. Tato nová úprava výrazně mění celé dědické právo, tedy i právo testamentární, přičemž se snaží překonat pojetí předchozích socialistických občanských zákoníků. Zejména se jedná o nové pojetí vůle zůstavitele jako nového vůdčího principu dědického práva. Závěť je přitom pořízení pro případ smrti, kde se tato zásada uplatní nejvíce, tudíž dopady nového právního předpisu na zkoumanou problematiku jsou značné.

První kapitola této práce je věnována počátku vzniku testamentu jako právního institutu v prvopočátcích lidské civilizace. Obsahuje nástin dalšího vývoje v některých starověkých státech a kapitola vrcholí rozborem unikátního inspiračního zdroje, kterým je římské soukromé právo.

Druhá kapitola se též zabývá historií, přičemž je zde rozebrán vývoj závěti v českých zemích. Počátek je věnován středověkému soukromému právu s českými specifiky. Další část této kapitoly se pak zabývá nadčasovou kodifikací ABGB, která byla platným právem na českém území téměř 150 let. Stejně tak je zde popsán následný odklon od pojetí ABGB a celková vulgarizace dědického práva v období totalitárního státu a tzv. socialistického zákonodárství.

Třetí kapitola se již věnuje současné úpravě, novému občanskému zákoníku. Jsou zde popsány inspirační zdroje, základní zásady nového dědického práva a současné pojetí základních dědických institutů.

Hlavním těžištěm práce je kapitola čtvrtá, která podrobně rozebírá současnou právní úpravu závěti. Jsou zde popsány současné požadavky na testamentární způsobilost, dále jsou zde uvedeny náležitosti jak obsahové, tak jednotlivých forem závěti. Je zde také zmíněn návrat privilegovaných testamentů, vedlejších doložek k závěti, odkazů a dalších právních možností zůstavitele, jak projevit svou vůli.

V poslední kapitole je pak řešena vybraná problematika, ať již souvisí s dlouhodobě řešenými problémy testamentárního práva nebo s problémy současné úpravy. V závěru práce pak

hodnotím tuto současnou účinnou úpravu a vyjadřuji zde názor na to, jaký úkol leží před právníckým stavem v souvislosti s novým dědickým právem do budoucna.